

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 12. Ranarum quanta fuerit in Ægypto plaga?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

git, sed vilia, paruaq; ; atq; ita noxios plecti.
 Quod tunc etiam Ægyptus accidit. Quid e-
 nim sciniphe vilius? Tamen tantum effecit,
 ut tota Ægyptus deficiens, exclamare cogere-
 tur: Hunc esse Dei digitum: manus enim eius,
 ne à tota quidem terra, quanta, quanta est,
 immo nec à mundo uniuerso sustineri posset.
 Hæc Philo.

§. XII.

Ranarum quanta fuerit in Ægypto plaga?

Phil. loc.
 cit. l. 1. c. 10.

ay. 26
 20y. 17

Qui etiam, ne quis à paruis paruam
 molestiam oriri duntaxat existimet, se-
 cundam Ægypti plagam ita describit. Dixit
 Aaron manum extenderat, cum ranarum
 tanta vis prorepset, ut non solum fora comple-
 ret, ac loca subdinalia; verum & domos, &
 villas, & cuncta ædificia tam sacra, quam pro-
 fana; tam priuata, quam publica; haud secus
 ac si genus hoc aquatilium missum esset in di-
 uersi elementi coloniam; natura mutante re-
 rum vicissitudines. Terra quippe contraria est
 aquæ. Itaque cum nec foras progredi possent
 homines, vis oppletis, nec intus manere, re-
 fertis etiam intimis penetralibus, & ad sum-
 mas quoque contignationes ranis obrepentibus,
 ad extremam desperationem redacti sunt. Nil-
 lus igitur fuit sensus, qui à vilissima hæc
 bestia

bestia non miserè infestaretur. In oculis
aspicientium spina erat tam immensa vis,
multitudo, & deformis figura, ora vsque
ad aures diducentium, ventrésq; trahen-
tium ranarum. Auribus Ægyptiorum nul-
la quies erat, à continuis earum clamori-
bus, cùm velut de choro ad chorum iden-
tidem molestissimè coaxarent: & velut
cachinnantes populum illum irriderent.
Gustui quoque cruciatum maximum pe-
pererunt. Nam ijs refertus erat fluuius, vt
aqua inde non, nisi sanie ranarum vitiata,
hauriri posset, immorientibus earum ple-
risque, atque putrescentibus. Quin & do-
mesticum victum foedabant, in esculentis
atque poculentis nusquam non repertæ,
quæ omnia conspurcabant & corruppe-
bant, teste Iosepho: Odoratum verò teter-
rimo foetore, quem exhalabāt vel mortuæ
ac putentes, vel viuæ, turpi limo, è quo e-
nascebantur, & in quem resoluebantur,
plenæ, per omnia cubilia passim oberran-
tes. Quas tangere etiam abominabile erat,
cùm præsertim plurimæ earum noxiæ es-
sent ac venenatæ, neque foedarent tantùm
contaminarentur tangentes, sed etiam in-
ficerent.

§. XIII.